

професійних знань, створюють інновації. Визнані наукові школи та/або статус національного наукового центру є найвищим проявом ефективної інноваційної наукової діяльності ВНЗ. Тому стратегічний науковий потенціал формується з метою акумулювання ресурсів і можливостей для переходу на якісно новий (найвищий) рівень наукової діяльності, який характеризується можливістю створення інтелектуальних продуктів і послуг світового визнання, участі в міжнародних наукових об'єднаннях та форумах, що є передумовою створення інновацій та наукових шкіл. Таким чином будується багаторівнева система управління інноваційною науковою діяльністю ВНЗ.

К.В. КАМЧАТНА-СТЕПАНОВА, аспірант, м. Харків НТУ «ХПІ»

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні одним з основних джерел інтенсивного розвитку українських підприємств стають не природні ресурси, а інновації - за умови їх активного і ефективного використання. Інноваційна діяльність промислового підприємства визначається його інноваційною активністю і залежить від домінуючого технологічного укладу, наявності і характеристик інноваційного потенціалу, організаційної структури, в рамках якої здійснюється інноваційна діяльність.

Будь-яке підприємство, існуюче в зовнішньому середовищі, взаємодіє з ним і адаптується до його мінливих умов. Зміни макроекономічного характеру є найбільш значущими за рівнем впливу на сучасному етапі розвитку української економіки. Одним з основних факторів, який визначає конкурентоспроможність українського промислового підприємства в умовах динамічного зовнішнього середовища, є його високий інноваційний потенціал.

У наш час надзвичайно важливо визначити потенціал інноваційного розвитку підприємства, тому необхідно окреслити суть поняття інноваційного потенціалу.

На сьогоднішній день в низці наукових публікацій зроблено спроби розкрити зміст дефініції «інноваційний потенціал», яке слід розглянути більш детально.

Поняття «потенціал» (від латинського *potenta* - сила, міць) означає «сукупність наявних засобів, можливостей у якій–небудь області»[1]. Отже воно може використовуватися і в сфері інновацій.

Тому погоджуємось з визначенням Гуніна В.Н., який трактує «інноваційний потенціал організації як міру її готовності виконувати завдання, що забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, тобто міру готовності до реалізації інноваційного проекту або програми інноваційних перетворень і впровадження інновації» [2].

Інноваційний потенціал підприємства визначається охопленням тих чи інших стадій інноваційного циклу і визначає можливості якісного рівня інноваційних перетворень.

Інноваційний потенціал підприємства - це здатність суб'єкта господарювання провадити нову, наукомістку продукцію, що відповідає вимогам ринку [3]. Зниження рівня інноваційного потенціалу призводить до погіршення ринкових позицій, зниження обсягів реалізації і втрати можливостей подальшого розвитку підприємства. Формування інноваційного потенціалу залежить від того, наскільки виробнича система підприємства готова сприйняти ту чи іншу інновацію. Саме тому на сучасних підприємствах достатньою умовою активізації інноваційної діяльності підприємства є наявність високого рівня їх інноваційної сприйнятливості.

Розвиток вітчизняних підприємств на інноваційній основі є передумовою підвищення конкурентоспроможності продукції, що виробляється, сприяє збільшенню інвестиційних надходжень, вирішенню проблеми зайнятості населення, формуванню виробничої, ринкової й інвестиційної інфраструктури.

Список літератури: 1. **Азрилян А.Н.** / Большой экономический словарь - 4-е изд., доп. и перераб. – М.: Институт новой экономики, 1999.- С.705 2. **Гунин В.Н.** Управление инновациями: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации». Модуль 7.– М.: ИНФРА-М, 2000.– 272 с. 3. **Лепейко Т.І.** Інноваційний менеджмент: Навч. посіб. / Т. І. Лепейко, В. О. Коюда, С. В. Лукашов.– Х.: ІНЖЕК, 2005.– 440 с.